

# DE POSTRYDER

## DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.  
Een blad afzonderlijk, 90 centime.  
De aankondigingen, per drukregel, 15 centime.  
De reclamen, per drukregel 25 centime.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdag.  
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.  
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 19 DECEMBER.

### Demissie van M. den Burgemeester van Tongeren.

In de zitting van den gemeente-raad van gisteren heeft M. Michiels aan den raad verklaard dat hij zijn ontslag geeft als burgemeester van Tongeren.

### Senaat.

De Senaat stemde gisteren het budget der openbare schuld voor 1868, beloopende fr. 45,312,919 18. Het blijkt uit eene verklaring van den minister van financiën, dat de pensioenen, verleend ten gevolge het afstellen der magistraten — schending der grondwet in artikel 100 — niet minder belopen dan 503,000 fr. 's jaars en wij zijn nog niet ten einde. En dat enkel om eenige jonge ongeduldigen — niet zelden wezenlijke kinderen — in de plaats te zetten van achtbare mannen met ondervinding, die de rechtbanken deden eeren en eerbiedigen.

M. d'Anethan heeft op die verklaring gezegd, dat alzoo de oppositie gelijk had toen zij opmerkte dat, door die afschaffing, het cijfer der pensioenen zou aangroeijen als een rollende sneeuwbal. Die herinnering kwetste M. Frère, en op een onbeschoften toon, zegde hij misnoegd tot den senateur :

— De oppositie heeft altijd gelijk!  
— Heel dikwijls! zegt M. d'Anethan zeer kalm.

— Maar 't land is niet van haar gedacht!  
— Dat zullen wij zien! antwoordt M. d'Anethan met dezelfde kalmte.

— Ja, roept M. Frère vol gramschap omdat men hem durft tegenspreken, of liever omdat men hem de waarheid zoo scherp en zoo eenvoudig zegt: ja, dat zullen wij zien; maar het land zal u veroordeelen, gelijk te voren.  
Wel mogelijk, M. Frère; omdat gij door kiezers te maken die geen kiezers moeten zijn, twee maatregelen hebt genomen; omdat uwe ambtenaars zoo goed gedresseerd zijn — en niettegenstaande dit alles, zeggen wij met M. d'Anethan: dat zullen wij zien.

Maar in alle geval, die kwestie kwam hier niet te pas. Heeft de oppositie gelijk gehad, toen zij zegde dat die grondwet schendende wet, namelijk de afzetting van onafzetbare magistraten, eene vermeerdering van opbrengsten voor de kontribuableen zijn zou? Heeft zij gelijk gehad?

M. Frère moet het zelf komen erkennen; hij moet komen verklaren, dat het sommige ieder jaar nog al tamelijk schoon is — maar toch, toch heeft hij dien autokraat, de oppositie geen gelijk!

Dat is het licht der zon willen loochenen — en denkt M. Frère inderdaad, dat de kiezers hem zelfs tot zóó ver zullen volgen?

### De Ministers.

Ze willen heen gaan? Hier zegt men, om de militaire kwestie, waarmee de kwestie van Antwerpen in verband staat; daar, om de conferencie, waarin M. Rogier België zou willen vertegenwoordigt zien en M. Frère niet; ginder vindt men alweer eene andere reden uit. Zeker is het, dat de vijf ministers elkander in 't geheel niet verstaan en het ministerieel kraam doormemeld is. Het ding zal echter wel weer opgelapt en gekalfaterd worden!

### Eene anekdoot van den prins van Wallis.

In de engelsche dagbladen treft men de volgende anekdoot aan, waarvan de prins van Wallis de held is:

« Onlangs ging de prins alleen uit, en op zijne wandeling bleef hij stil staan voor eene arme vrouw, wier hat zich bevond op een zeer kleinen afstand van Sandringham-House. De prins, die het strengste incognito bewaarde, begon met deze vrouw te klappen, en vroeg haar op welke wijze zij leefde op haren ouderdom. Hij eindigde met te vragen of zij iets betalen moest voor hare huishuur.

« Dat geloof ik wel, mijnheer, antwoordde de oude vrouw en dikwijls is het nog al heel moeilijk om dit geld bijeen te krijgen. En daarboven is de intendent van zijne Koninklijke

Hoogheid toch zoo streng voor de arme menschen.

« — Waarlijk, zegde de prins. Welnu, ging hij glimlachend voort, als hij nu nog eens komt, dan moet gij maar weigeren hem te betalen.

« — O! dat is onmogelijk, beste heer, hij zou mij hier doen uitjagen, en dan zou ik verplicht zijn van gaan te kloppen aan de poort van het work-house.

« — Neen, goede vrouw, dat zal niet, als gij hem zegt dat de prins van Wallis u de toelating heeft gegeven.

« De vrouw begreep thans met wien zij aan 't spreken was, en, niettegenstaande haren hoogen ouderdom, stond zij op van haren stoel om de handen te kussen van den prins, daar zij geen ander middel kon vinden om hem hare erkentenis te betuigen.

« Bewogen over dit tafereel, hief de prins de vrouw auustonds op, plaatste haar terug in haren stoel, en verwijderde zich spoedig, terwijl de zegeningen van het oude mensch hem volgde.»

### Men schrijft uit Hasselt, 17 december:

Gisteren hebben er weer 10 jongelingen onze stad verlaten, om bij de pauselijke zoutaren den H. Vader te gaan verdedigen.

— De provinciale landbouw-kommissie van Limburg, onder het voorzitterschap van den senateur de Pitteurs, heeft zich gisteren in het hotel van het provinciaal gouvernement vergaderd, ten einde haar advies te geven over de veranderingen toe te brengen aan het koninklijk besluit van 14 juni 1854, betrekkelijk het afmaken der beesten door besmettelijke ziekten aangerand; onder andere beslissingen heeft deze kommissie voorgesteld de schadevergoeding van een derde der werde van het beest op twee derden te brengen. De varkens zullen voortaan ook gelijk de runderen onder het getal der dieren gesteld worden, welke eene schadevergoeding zullen bekomen.

— Men schrijft uit Mechelen, dat het schepenkollegie dezer stad proces-verbaal heeft opgemaakt tegen den vikaris-generaal van het bisdom, om het lijk van Z. Em. den kardinaal, zonder voorafgaandelijke toelating van het kollegie, te hebben doen begraven in de kerk van St-Rombout. De stukken zijn overgemaakt aan den procureur-generaal bij het Hof van beroep. Wij zullen zien, wat de werking van den burgemeester Verhaegen en konsoorten zal uithalen.

— De gewoonte aan 't Hof. — Ziehier eene anekdoot, waarvan de *International* de echtheid waarborgt:

« Onlangs, toen de prins van Wallis zich te Sandringham bevond, had een inwoner van Great Yarmouth, een zeer eenvoudig man, een gehoor bij den prins gevraagd, en toen hij het zelf bekwam had, bulde hij zich in zijne schoonste kleeren welke hij voor die plechtige gelegenheid had doen vervoerdigen; doch die hem een weinig in zijne houding geneerde.

« Onze man kende den weg niet die naar Sandringham-House geleid; doch hij ontmoette een zeer welgekleed persoon en verzocht hem den weg te wijzen, dien hij moest volgen.

« — Ik ga juist naar dien kant, zegde de onbekende.

« — Indien gij mij toeliet u te vergezellen, hervatte onze gehoor-vrager.

« — En waarom niet?

« Onder weg werd een gesprek aangeknoopt en onze inwoner van Yarmouth vertrouwde het onderwerp van zijn bezoek aan zijn nieuwen vriend. Toen zij niet verre meer van de prinselijke residentie verwijderd waren, zegde zijn medegezel:

« — Kent gij de gewoonte van het Hof?

« — Neen, antwoordde de ander.

« — Welnu! verneem dan, dat zich niemand voor Z. H., als in de hemdsmouwen mag aanbieden.

« Onze man aarzde niet, hij trok zijnen paletot uit en gaf hem aan den vreemdeling, zeggende:

« — Houd hem bij u tot mijne terugkomst, het zal niet lang duren.

« En hij snelde naar Sandringham-House.

« Het is onnodig er hij te voegen, dat het hem niet toegelaten werd de prinselijke residentie binnen te treden, en dat, toen hij terugkeerde om zijn goedwilligen vriend terug te vinden, deze met den paletot verdwenen was.

« De inwoner van Yarmouth zwoer, doch een weinig te laat, dat men hem niet meer zou beet nemen.»

— DAT KOMT VAN SPOEK TE SPELEN. — Een zeer zonderling avontuur heeft Karel Evelijn en zijne drie gezellen voor de politie-rechtbank van Bowstreet, te Londen gebracht.

William Humming, een koetsier met een gelaat zoo rood als eene kreeft, trok met zijn

rijtuig door de Fleetstreet. Hij ontmoette vier jongelingen die, bemerkende dat er geen lantaarn aan het rijtuig was, hem vroegen waarom hij van geen lantaarn voorzien was.

— In grondbegin ben ik tegen de lantaarns, antwoordde William, want de lantaarns... De vier jongelingen stapten het rijtuig binnen.

Men komt aan de Clarmont-Lane. Karel Evelijn — 'tis de koetsier die voor de rechtbank getuigt — komt het eerst uit het rijtuig en geeft mij een schilling. Vervolgens komt er een andere uit, dan twee, dan drie, dan vier, dan vijf. Ik had vier personen in mijn rijtuig zien klimmen en ik heb er verscheidene dozijnen zien uitkomen. Ik heb opgeteld tot 53. Ik beefde over gansch mijn lichaam, heer magistraat, want het waren spooken.

William begreep niet hoe deze mystifieerders het hadden aan hoord gelegd.

De eerste die uit het rijtuig was gekomen, liep langs achter weg opende de andere portiel en kwam terug in het rijtuig; de tweede, de derde de vierde speelde dezelfde rol. Deze comédie duurde zoo een ruim kwartier.

Vol angst, had de arme koetsier de zweep uit de hand laten vallen, was van den bok zijns rijtuigs gestort, en bedwelm had men hem overgebracht naar het gasthuis, waar men hem van zijnen schrik genas, en welk hij verliet om voor den magistraat te verschijnen.

Overtuigd van den geest van koetsier William in ontroering te hebben gebracht, en hem daardoor in de stoffelijke onmogelijkheid gesteld te hebben van zijn bedrijf uit te oefenen, heeft de rechtbank ieder der vier jongelingen veroordeeld tot eene boet van 125 franken en eene schade-loosstelling van 25 franken, of tot twee maanden gevang, in geval van niet betaling.

Dat komt van spook te spelen!

### Buitenlandsch nieuws.

#### Frankryk.

Het gerucht blijft volhardend in omloop dat de heer Nigra, fransche gezant te Florentië, erlang terug geroepen zou worden. Dit zou de tweede diplomatische vredebreuk zijn tusschen Frankrijk en Italie. De eerste had plaats door de voorhand van Frankrijk, na de overmeestering der Kerkelijke provinciën de Marken en Ombrïë door de piemontesche troepen; zij eindigde met de dood van den minister Cavour.

Ditmaal zou Italië het geschil uitlokken. Men verhaalt dat het Staatsbestuur van Florentië in dien maatregel vooral twee zaken zou zoeken: eenen terugroep op deszelfs populariteit en eene grootere vrijheid van werking.

Op die wijze, zou de italiaansche staatkunde voortaan tegen Frankrijk gericht kunnen worden, vooral indien de fransche vertegenwoordiger te Florentië den geheimen gang dier staatkunde niet meer zoude bewaken.

In Florentië, even als in Parijs, noemt men dit eene rechtzinnige en waardige houding aannemen; het is inderdaad daarvoor tijd geworden doch niemand weet nog wat er uit zulke houding zou kunnen voortspuiten.

*La Patrie* en *l'Etendard* logenstraffen krachtvol de bewering van een amerikaansch blad betrekkelijk de aankomst van eenen franschen gezant in Mexico.

Keizer Napoleon heeft tot heden bij Juarez geen een vertegenwoordiger gezonden.

#### Italië.

De hevige beraadslagingen in de Kamer der afgevaardigden te Florentië, de onbewimpelde aansrandingen tegen het septemberverdrag, en zelfs tegen den Keizer der Franschen, door de heethoofden der linkerzijde, wekken nu de algemeene aandacht op. Men is nieuwsgierig om de verdere uitleggingen van het ministerie te hooren, welk door de overdreven evenmin gespaard wordt, en vooral om den afloop der discussie en den uitslag der stemming te zien.

Italië maakt thans zijnen inventaris. In een handelshuis gaat men daartoe over in twee gevallen: op den oogenblik van den bilan neër te leggen; ofwel voor eene nieuwe associatie aan te gaan. Het eerste geval scheen het waarschijnlijkste tot slechts eenige dagen geleden; maar de laatste berichten doen het tweede geval veronderstellen.

Men kan de Staatsmannen van Italië niet genoeg loven over hunne rechtzinnigheid. De nieuwe geassocieerde van Italië — het is noodeloos hem te noemen — zal in volle kennis van zaken met dat land kunnen onderhandelen. Door het gedrag welk Italie aanhoudend jegens Frankrijk heeft gehouden, zal hij de waarde der italiaansche vriendschap kunnen beoordeelen en vooral de oprechtheid der beloften en de

voordeelen van een verbond met het Staatsbestuur van Florentië.

### Pauselijke staten.

Marseille, 17 december.

De brieven uit Rome, door de laatste pakketboot aangebracht, logenstraffen de tijding van het zenden der bijeenroepings-brieven voor het ontworpen algemeen concilie van 1868. Men verzekert, dat de Paus, in het konsistorie, hetwelk voor Kersmis zal gehouden worden, eene allocutie zal uitspreken betrekkelijk het gevaar van nieuwe aanvallen tegen het pauselijk grondgebied.

Rome, 17 december.

Bijzondere tijdingen uit Rome, door de laatste pakketboot aangebracht, logenstraffen de tijding van de verzending der oproepingsbrieven voor het ontworpen algemeen Concilie in 't jaar 1868.

Men verzekert dat in het Consistorie welk voor 't Kerstfeest gehouden wordt, de Paus eene allocutie zal doen over de gevaren van nieuwe aansrandingsakten tegen het Kerkelijke grondgebied.

### Engeland.

De openlijke vereering van de nagedachtenis der te Manchester op het schavot gestorven Fenians, waartoe in Ierland en ook in Groot Brittanje door Ieren van alle volksklassen demonstratiën gehouden worden, baart in Engeland ergernis, maar ook bezorgdheid. De *Times* herinnert, dat de Fenians moordenaars waren, dat zij eenen politiedenaar hebben vermoord; de vereering van zulke misdadigers is in het oog van dat blad een blijk van het voornemen, om elken dienaar van het Britsche gezag, de ministers niet uitgesloten, te wederstaan en des noods te dooden.

De *Times* geeft dan ook den raad, om die openlijke vereering der Fenians niet meer te gedroogen, maar te beletten zoo veel 's lands wetten maar immer toelaten.

Dat is de niet zienswijze van de *Daily News*, een ander van de groote liberale dagbladen van Londen; het blad erkent het ergerlijke en het gevaarlijke dier vereering maar zijt hierin nog genee reden tot tusschenkomst der Regeering; deze zou het dan eerst wenschelijk achten wanneer het tot werkelijke storting van den openbaren vrede kwam.

In het oostelijke gedeelte van Londen heerscht onbeschrijflijke ellende; daar zijn duizenden woningen, in welke geen huusraad, vuur, toereikend voedsel en kleding wordt aangetroffen. De dagbladen behelzen hartverscheurende bijzonderheden dienaangaande.

In het rapport aan het Amerikaansche Congres van den minister van oorlog Grant komt de opgave voor, dat van 34,000 gedurende dit jaar geworven recruten, 13,000 gedeserteerd zijn. Deze behoorden vooral tot de afdeelingen, die tegen de Indianen gezonden waren. In plaats van te vreden, zijn zij naar de naburige goud-districten verhuisd. Bij zekere gelegenheid is een geheel regiment cavalerie gedeserteerd!

### Amerika.

#### DE AARDBEVING VAN SANTO-THOMAS.

De stoomboot *Plata* is te Yarmouth aangekomen met 851,900 dollars en inlichtingen over de aardbeving van Santo-Thomas.

Het verslag van den engelschen consul, gedagteekend 30 november, zegt, dat de schokken sedert den 18 derzelfde maand voortduren. Er hadden dagelijks 20 tot 30 schuddingen plaats. De eerste waren zeer geweldig; doch deze verminderden in hevigheid. Er werden verscheidene gebouwen vernield en anderen werden zwaar beschadigd.

Dewijl de zee zich onmiddellijk na de aardbeving gelijk een muur had opgericht, vreesde men dat het eiland zou overstromd worden. Gelukkig werd zij in de buitenbaaien gebroken en toen zij tot aan de haven was gestroomd, werd slechts het binnengedeelte der stad onder water gezet. De voornaamste straat der stad geleek aan een meer. Men veronderstelt, dat de opstijping der zee is veroorzaakt door eene vulkanische uitbarsting welke op eenen afstand van twee mijlen plaats had.

De meeste inwoners hebben hunne huizen verlaten en zijn naar de bergigten gevlucht. De handel is volkomen opgeschorst. Er hebben verscheidene kooplieden besloten hunne zaken te likwidieren en het eiland te verlaten.

De stoomboot *Plata* heeft bijna schipbreuk geleden.